

6. Фатьянов А.А. Тайна как социальное и правовое явление. Ее виды / А.А. Фатьянов // Государство и право. – 1998. – № 6. – С. 5-14.
7. Кулініч О.О. Інформація з обмеженим доступом як об'єкт цивільних відносин : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Ольга Олексіївна Кулініч. – Одеса, 2006. – 200 с.
8. Ботвінкін О.В. Інформація з обмеженим доступом, що не є державною таємницею, в законодавстві України : [аналіт. огляд] / О.В. Ботвінкін, В.П. Ворожко. – К. : Вид-во НАСБ України, 2006. – 96 с.
9. Марущак А.І. Правові основи захисту інформації з обмеженим доступом : [курс лекцій] / А.І. Марущак. – К. : КНТ, 2007. – 208 с.
10. Алексенцев А.И. О составе защищаемой информации / А.И. Алексенцев // Безопасность информационных технологий. – 1999. – № 2. – С. 4-9.
11. Лопатин В.Н. Правовая охрана и защита коммерческой тайны / В.Н. Лопатин // Законодательство. – 1998. – № 11. – С. 14-21.
12. Лопатин В.Н. Концепция развития законодательства в сфере обеспечения информационной безопасности Российской Федерации (проект) / В.Н. Лопатин. – М. : Наука, 1998. – 255 с.
13. Гражданское право : в 2 т. Том 1 : учебник [для студ. высш. учеб. завед. / отв. ред. проф. Е.А. Суханов (2-е изд., перераб. и доп.)]. – М. : БЕК, 1998. – 816 с.
14. Андрощук А. Секретна інформація як об'єкт правової охорони / А. Андрощук // Інтелектуальна власність. – 1999. – № 3-4. – С. 27-32.
15. Ліпкан В.А. Адміністративно-правовий режим інформації з обмеженим доступом в Україні : [монографія] / В.А. Ліпкан, В.Ю. Баскаков; за заг. ред. В.А. Ліпкана. – К. : ФОП О. С. Ліпкан, 2013. – 344 с.
16. Нелюбина Н. Объект податкової таємниці / Н. Нелюбина // Правова інформатика. – 2007. – № 1 (13). – С. 85-89

УДК 354.89:361.7

ПРОГАЛИНИ ТА КОЛІЗІЇ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БЛАГОДІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Марченко О.В., здобувач

Національна академія внутрішніх справ

У поданій науковій статті розкрито зміст нормативно-правових актів, якими урегульовано сферу благодійної діяльності в Україні. На підставі здійсненого аналізу визначено правові прогалини та колізії чинного законодавства щодо регулювання відповідної сфери.

Ключові слова: благодійник, благодійна діяльність, благодійництво, благодійна організація.

Марченко О.В. ПРОБЕЛЫ И КОЛЛИЗИИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В УКРАИНЕ / Национальная академия внутренних дел, Украина

В данной научной статье раскрыто содержание нормативно-правовых актов, которыми урегулирована сфера благотворительной деятельности в Украине. На основании проведенного анализа определены правовые пробелы и коллизии действующего законодательства по регулированию соответствующей сферы.

Ключевые слова: благотворитель, благотворительная деятельность, благотворительность, благотворительная организация.

Marchenko O.V. GAPS AND IMPACTS OF REGULATION PHILANTHROPY IN UKRAINE / National academy of internal affairs, Ukraine

In the system of public administration sphere charity governed by a number of laws of Ukraine adopted by the Verkhovna Rada of Ukraine and the President of Ukraine signed at different time, but the degree of regulation of the activity of these various laws of Ukraine.

Fundamental normative legal act in the field of philanthropy is the Law of Ukraine "On Charity and Charitable Organizations". The provisions of the act defining the general principles of philanthropy in Ukraine, providing legal regulation of relations in society to promote philanthropy, affirm the position of humanism and compassion, provide favorable conditions for the formation and activities of charitable organizations.

Determined that the individual beneficiaries and / or entity, local communities, animals, objects, environment and monuments that are historic, cultural, scientific value on which the charitable activities by the Law purposes. It was found that charity - is the provision of funds, other assets, property, income from property and property rights and / or performance of works, rendering services voluntarily and gratis benefactor and / or charitable organization for the benefit of the recipient charity.

It is noted that the implementation of the state policy on charitable activities carried out by the Cabinet of Ministers of Ukraine, the central body of executive power in the sphere of charity, other government agencies and local authorities within their powers.

Determined that a form of charity is humanitarian aid. Recipients of humanitarian aid are: 1) recipients of humanitarian assistance to those entities that are registered in the prescribed manner by the Cabinet of Ministers of Ukraine in the Unified Register of recipients of humanitarian assistance: a) enterprises that employ disabled people, veterans of war and labor, as well as companies institutions and organizations financed from the budget, and authorized by government agencies, b) charitable organization, established in the manner prescribed by the Law of Ukraine "On charity and charitable Organizations", c) public organizations of invalids, veterans of war and labor, Red Cross Ukraine and its regional organizations, creative unions, and social organizations created to implement their statutory documents provided environmental, recreational, amateur, athletic, cultural, educational and scientific activities, d) religious organizations registered in the manner prescribed by the Law of Ukraine " on Freedom of Conscience and Religious Organizations ", d) rehabilitation institutions for the disabled and handicapped children who are duly licensed to perform rehabilitation services, regardless of subordination, type and ownership, 2) recipients of humanitarian assistance to individuals and entities which have need and how it is directly available.

Key words: philanthropist, philanthropy, charity, and charity.

На підставі ст.8 Конституції України визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Її норми мають характер прямої дії. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина гарантуються основним законом.

У ст.52 Конституції України зазначено, що «...держава заохочує і підтримує благодійницьку діяльність щодо дітей». Разом з тим, виникає питання, яким чином держава буде ставитися до благодійної діяльності щодо інших категорій суб'єктів, наприклад, мало захищені категорії осіб або особи, яким така допомога необхідна, щоб врятувати власне життя, адже вони також мають право на отримання благодійної допомоги та стосовно інших сфер життєдіяльності суспільства? Відповідь на це питання в Конституції України ми не знайшли, однак норми спеціального законодавства чіткіше деталізують положення щодо благодійної діяльності залежно від різних сфер життєдіяльності.

До аналізу проблем благодійної діяльності зверталися такі відомі західні філософи та мислителі як: Сенека, Б. Мандевіль, Г.В.Ф. Гегель, К. Маркс, Ф. Енгельс, П. Лафарг, Дж. Мілль, А. Карнегі, Г. Форд, В. Франклін. Вони аналізували різні аспекти благодійності, проблеми, пов'язані з її реалізацією та соціальними впливами. Значного розвитку на Заході дискусії стосовно благодійності отримали в ХХ ст., особливо в Сполучених Штатах Америки, де приватна філантропія набула колосального розмаху (Р. Бах, Т. Бродхед, К. Маккарті, Б. Сіверс, Дж. Сорос та ін.).

У системі публічного управління сфера благодійної діяльності регламентується певною кількістю законів України, прийнятих Верховною Радою України та підписаних Президентом України у різний проміжок часу, але ступінь регламентації цього виду діяльності у зазначених законах України різний.

Фундаментальним нормативно-правим актом у сфері благодійної діяльності є *Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»*. Положення цього акту визначають загальні засади благодійної діяльності в Україні, забезпечують правове регулювання відносин у

суспільстві, направлених на розвиток благодійної діяльності, утверджують позиції гуманізму і милосердя, забезпечують сприятливі умови для утворення і діяльності благодійних організацій.

Водночас норми Закону не позбавлені певних недоліків.

По-перше, в ст.1 визначено, що набувачем благодійної допомоги є фізична особа, неприбуткова організація або територіальна громада, що одержує допомогу від одного чи кількох благодійників для досягнення цілей, визначених Законом, тобто бенефіціар. З приводу цього хотілося б зазначити, що законодавець, на нашу думку, поняттям «бенефіціар» звужив коло суб'єктів, яким надається благодійна допомога, оскільки отримувачами благодійної допомоги можуть бути не лише фізична особа, неприбуткова організація або територіальна громада, а й інші. Відповідно до змісту ст.3 даного Закону визначено, що цілями благодійної діяльності є надання допомоги для сприяння законним інтересам бенефіціарів у сферах благодійної діяльності. В той же час, до сфер такої діяльності віднесено ... охорону довкілля та захист тварин, запобігання природним і техногенним катастрофам та ліквідація їх наслідків, охорона культурної спадщини та інші. Тобто, вважаємо, що законодавчо закріплені цілі благодійної діяльності виходять за межі законодавчо задекларованого поняття «бенефіціар».

Ще одним аргументом недоцільності вживання терміну «бенефіціар» є його змістовне наповнення.

На законодавчому рівні задекларовані такі визначення дефініції «бенефіціар». Так, відповідно до ст.560 Цивільного кодексу України, «бенефіціар» - це за гарантією банк, інша фінансова установа, страхова організація (гарант) гарантує перед кредитором (бенефіціаром) виконання боржником (принципалом) свого обов'язку. Гарант відповідає перед кредитором за порушення зобов'язання боржником [1, ст.560]. «Бенефіціар - юридична особа, що отримує позику в рамках інвестиційного проекту та забезпечує його реалізацію або разом з іншими бенефіціарами забезпечує реалізацію його окремих частин згідно з договором України з МФО, договором між МФО і бенефіціаром, договором між Мінфіном і бенефіціаром та/або відповідальним виконавцем» [2]. «Бенефіціар» - юридична особа, яка отримує кошти міжнародних фінансових організацій у рамках інвестиційного проекту [3]. «Бенефіціар» - це юридична особа-резидент, яка отримує кошти міжнародних фінансових організацій у рамках інвестиційного проекту [4]. «Бенефіціар» - особа, якій призначений платіж або на користь якої відкрито акредитив [5].

Отже, як очевидно поняття «бенефіціар» явно запозичене з цивільного права та врегульовує відносини, які виникають з приводу фінансових ресурсів та здебільшого визначають юридичну особу, яка отримує вигоду. Водночас у даному випадку зміст поняття бенефіціар не відповідає тому значенню, яке в нього необхідно вкладати. Саме тому, пропонуємо законодавчо закріплене поняття «бенефіціар» з відповідним його визначенням замінити на поняття «**благоотримувач**», під яким пропонуємо розуміти **фізичних та/або юридичних осіб, територіальні громади, тварини, об'єкти навколишнього природного середовища та пам'ятки, які становлять історичну, культурну, наукову цінність, щодо яких здійснюється благодійна діяльність у визначених Законом цілях.**

По-друге, говорячи про суб'єктів, які безпосередньо здійснюють благодійну діяльність та суб'єктів, які отримують благодійну допомогу в процесі здійснення благодійної діяльності, на законодавчому рівні та безпосередньо в даному Законі відсутнє поняття «благодійна допомога». З метою усунення даної прогалини досліджуваного нормативно-правового акту, **пропонуємо внести зміни до ст.1 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» та доповнити її пунктом такого змісту: «благодійна допомога – це надання коштів, іншого майна, майнових прав, доходів від майна та майнових прав та/або виконання робіт, надання послуг, що добровільно та безоплатно надаються благодійником та/або благодійною організацією на користь отримувача благодійної допомоги».**

По-третє, аналіз положень Закону дозволяє стверджувати, що в даному акті відсутні будь-які посилання на суб'єктів, які реалізують державну політику в сфері благодійної діяльності, жодним чином не визначено, хто і яким чином належить до суб'єктів владних повноважень у досліджуваній сфері. З метою усунення даної прогалини, пропонуємо доповнити Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» статтею *** такого змісту:

«Стаття ***Реалізація державної політики у сфері благодійної діяльності

Реалізація державної політики у сфері благодійної діяльності здійснюється Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади у сфері благодійної діяльності, іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування в межах своїх повноважень».

По-четверте, як зазначалося вище, суб'єктами, які здійснюють благодійну діяльність та надають благодійну допомогу можуть бути як благодійні організації, так і благодійники. В той же час положення цього Закону містять положення лише щодо благодійних організацій, при цьому жодним чином не регулюють та не визначають правовий статус благодійника як суб'єкта, який одноособово та/чи колективно здійснює благодійну діяльність. Існування такої прогалини в фундаментальному нормативно-правовому акті вбачається неприпустимим. Саме тому, пропонуємо внести зміни до Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» та доповнити його статтями *** такого змісту: «Ст.*****Права благодійника; Ст.***Обов'язки благодійника**».

По-п'яте, положення Закону не містять норм, які б визначали права та обов'язки суб'єктів отримання благодійної допомоги. З метою усунення цієї прогалини, пропонуємо внести зміни до Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» та доповнити його статтями *** такого змісту: «Ст.*****Права благоотримувача; Ст.***Обов'язки благоотримувача**».

Отже, існування зазначених колізій та прогалин у Законі не тільки створюють перепони в розвитку благодійної діяльності в Україні, а й подекуди суперечать сутності благодійної діяльності взагалі як діяльності добровільної та безкорисної.

Наступним нормативно-правовим актом спеціального законодавства є *Закон України «Про гуманітарну допомогу»*, в якому чітко визначено, що гуманітарна допомога є різновидом благодійництва і має спрямовуватися відповідно до обставин, об'єктивних потреб, згоди її отримувачів. Водночас норми цього Закону розрізняють дві категорії суб'єктів, які отримують гуманітарну допомогу: 1) **отримувачі гуманітарної допомоги** - такі юридичні особи, яких зареєстровано в установленому Кабінетом Міністрів України порядку в Єдиному реєстрі отримувачів гуманітарної допомоги: а) підприємства громадських організацій інвалідів, ветеранів війни та праці, а також підприємства, установи та організації, що утримуються за рахунок бюджетів, та уповноважені ними державні установи; б) благодійні організації, створені у порядку, визначеному Законом України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»; в) громадські організації інвалідів, ветеранів війни та праці, Товариство Червоного Хреста України та його обласні організації, творчі спілки, а також громадські організації, створені для здійснення передбаченої їх статутними документами екологічної, оздоровчої, аматорської, спортивної, культурної, освітньої та наукової діяльності; г) релігійні організації, зареєстровані у порядку, передбаченому Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації» [6]; г) реабілітаційні установи для інвалідів та дітей-інвалідів, які мають відповідну ліцензію на здійснення реабілітаційних послуг, незалежно від відомчого підпорядкування, типу і форм власності; 2) **набувачі гуманітарної допомоги** - фізичні та юридичні особи, які її потребують і яким вона безпосередньо надається.

Отже, очевидно, що приналежність гуманітарної допомоги до однієї зі специфічних форм благодійної діяльності, сприяла особливій направленості такого виду діяльності. В той же час, сфери надання гуманітарної допомоги щільно переплітаються зі сферами здійснення благодійної діяльності.

Законом України «Про волонтерську діяльність» визначено, що волонтерська діяльність є формою благодійництва, а також регулюються загальні засади здійснення волонтерської діяльності в Україні, визначаються права, обов'язки та правовий статус її суб'єктів, закріплюються принципи волонтерської діяльності, головні напрями та форми її державної підтримки. Здійснення детальнішого аналізу нормативних положень цього акту дозволяють стверджувати, що волонтерська діяльність та благодійна діяльність мають спільний рід, а самі поняття є видовими. Ці два види діяльності засновані на майже однакових принципах, здійснюються на засадах добровільності та безоплатності; суб'єкти, які здійснюють як благодійну, так і волонтерську діяльність не мають на меті отримання прибутку.

Положення *Закону України «Про соціальні послуги»* закріплюють: 1) визначення основних організаційних та правових засад надання соціальних послуг особам, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги; 2) визначення понять «соціальні послуги»; «складні життєві обставини»; «тимчасовий притулок для дорослих»; «тимчасовий притулок для неповнолітніх» та ін.; 3) можливості залучення як суб'єктів, що надають соціальні послуги, на договірних засадах для виконання соціальної роботи волонтерських організацій та волонтерів [7]. Віднесення цього нормативно-правового акту до розряду спеціальних зумовлено тим, що в фундаментальному Законі України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» чітко визначено, що благодійна допомога може надаватися у формі робіт та послуг. При цьому виконання як робіт, так і надання послуг, повинно бути безкоштовним. Зокрема в ст.7 Закону України «Про соціальні послуги» визначено, що соціальні послуги надаються безоплатно таким категоріям суб'єктів, як: громадяни, які не здатні до самообслуговування у зв'язку з похилим віком, хворобою, інвалідністю і не мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу; громадяни, які перебувають у складних життєвих обставинах у зв'язку з безробіттям і зареєстровані в державній службі зайнятості як такі, що шукають роботу, бездомністю, стихійним лихом, катастрофами, які є біженцями внаслідок збройних чи міжетнічних конфліктів, якщо середньомісячний дохід цих осіб нижчий, за встановлений прожитковий мінімум; дітям та молоді, які знаходяться у складній життєвій ситуації у зв'язку з інвалідністю, хворобою, сирітством, безпритульністю, малозабезпеченістю, конфліктами і жорстоким ставленням у сім'ї. Отже, в даному випадку надання соціальних послуг зазначеним категоріям суб'єктів, на нашу думку, буде вважатися соціальними послугами, які надаються як благодійна допомога.

Законом України «Про протидію торгівлі людьми» здійснено правову регламентацію надання допомоги та захисту осіб, які постраждали від торгівлі людьми, шляхом удосконалення системи відновлення їхніх прав, надання комплексу послуг, впровадження механізму взаємодії суб'єктів у сфері протидії торгівлі людьми. Так, положення цього Закону є дуже важливими і під час здійснення благодійної діяльності, адже, вказані категорії осіб правомірно можна віднести до осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах, а допомога даним особам є однією із законодавчо закріплених сфер благодійної діяльності [8].

У *Законі України «Про донорство крові та її компонентів»* передбачено, що юридичні та фізичні особи, які здійснюють благодійну діяльність, спрямовану на пропагування та розвиток донорства крові та її компонентів, мають податкові та інші пільги відповідно до законодавства; визначено пільги, що надаються донорам крові та її компонентів. З цього приводу хотілося б зазначити, що, на сьогоднішній день, донорство не вважається однією з форм благодійної допомоги. Однак, якщо проаналізувати принципи здійснення такого виду діяльності (вважаємо, що донорство є саме діяльністю, яка може бути як одноразова, так і постійна), то вони повною мірою подібні до принципів благодійної діяльності та відрізняються лише особливостями, які пов'язані з особливостями провадження кожного із зазначених видів діяльності..

Отже, зазначені нормативно-правові акти визначають сутність, організаційно-правові засади благодійної діяльності, правовий статус її суб'єктів та реалізацію основних форм відповідної сфери діяльності.

Разом з тим, уникаючи подрібненості розкриття окремих пунктів та положень правової регламентації благодійної діяльності зазначимо, що до загального законодавства, виданого Верховною Радою України в сфері благодійної діяльності, належать: Закони України «Про безоплатну правову допомогу»; «Про рекламу»; «Про громадські об'єднання»; «Про охорону культурної спадщини»; «Про акціонерні товариства»; «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»; «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»; «Про гастрольні заходи в Україні»; кодекси України: Податковий кодекс України; Цивільний кодекс України; Земельний кодекс України; Лісовий кодекс України тощо.

Указом Президента України «Про Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації» окреслено провідні ідеї державної підтримки та популяризації благодійної діяльності в Україні. Цим актом передбачено необхідність розроблення державної цільової програми розвитку благодійної діяльності. Визначено, що стратегічними пріоритетами державної політики

сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні є: сприяння благодійній, волонтерській діяльності, іншим формам громадської активності та громадянської культури. Окреслено основні засади реалізації державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні щодо підтримки волонтерства та благодійництва. Зокрема, передбачено, що реалізація державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні щодо підтримки благодійництва передбачає: запровадження нових інструментів для здійснення як громадянами, так і юридичними особами благодійної діяльності, зокрема ендавментів, благодійних сервітутів, права благодійних організацій отримувати благодійну спадщину та ставати виконавцями заповітів для реалізації благодійних програм; удосконалення механізмів контролю за цільовим використанням коштів і майна, переданих на благодійні цілі; підтримку суб'єктів господарювання та громадян, які надають фінансову допомогу чи здійснюють добровільні пожертвування інститутам громадянського суспільства для розв'язання проблем, що мають важливе суспільне значення [9].

З метою проведення заходів, пов'язаних з охороною навколишнього природного середовища, збереженням культурної спадщини, історико-культурного середовища, пам'яток історії та культури, місць поховання було затверджено указ Президента України «Про проведення Всеукраїнської молодіжної акції «Пам'ятати. Відродити. Зберегти», яка є довготривалою та проводиться з 2009 по 2015 роки. Головним завданням всеукраїнської акції стало сприяння соціальному становленню та розвитку молоді, виховання у молодих громадян поваги до національних історичних і культурних цінностей та реалізації молодіжних ініціатив у трудовій сфері [10].

На підставі проведеного аналізу чинного законодавства, яким урегульовано сферу благодійної діяльності в Україні, автором виокремлено правові прогалини та колізії, а також запропоновані шляхи їх вирішення у вигляді внесення пропозицій до Закону України «Про благодійну діяльність».

ЛІТЕРАТУРА

1. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. - №№ 40-44. - Ст.356.
2. Про порядок ініціювання, підготовки та реалізації проектів економічного і соціального розвитку України, що підтримуються міжнародними фінансовими організаціями : затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2008 року № 1027 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
3. Про затвердження Порядку відображення в обліку операцій в іноземній валюті : затв. Наказом Державного казначейства України від 27 квітня 2001 року №126 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
4. Про затвердження Порядку підтвердження належності товарів до інвестиційних проектів міжнародних фінансових організацій, для реалізації яких при ввезенні (пересиланні) товарів на митну територію України може видаватися податковий вексель із строком погашення до кінця поточного бюджетного року : затв. Наказом Міністерства фінансів України від 2 червня 2004 року № 367 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
5. Про затвердження Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті : затв. Постановою Національного банку України від 21 січня 2004 року №22 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
6. Про свободу совісті та релігійні організації : Закон України від 23 квітня 1991 року № 987-XII // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. - № 25. - Ст. 283.
7. Про соціальні послуги : Закон України від 19 червня 2003 року № 966-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. - № 45. - Ст. 358.
8. Про протидію торгівлі людьми : Закон України від 20 вересня 2011 року № 3739-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. - № 19-20. - Ст. 173.

9. Про Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації: Указ Президента України від 24 березня 2012 року № 212/2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
10. Про проведення Всеукраїнської молодіжної акції «Пам'ятати. Відродити. Зберегти»: затв. Указом Президента України від 27 квітня 2009 року № 272/2009 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>.

УДК 349.6 (477)

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ГАЛУЗІ РОСЛИННОГО СВІТУ УКРАЇНИ

Олійник В.І., здобувач

Національна академія внутрішніх справ

В цій науковій статті здійснено аналіз національного та міжнародного законодавства, яким урегульовані відносини в галузі рослинного світу України. На підставі аналізу норм національного та міжнародного законодавства автором запропоновано здійснити класифікацію системи нормативно-правових актів у галузі рослинного світу України.

Ключові слова: нормативно-правовий акт, конвенція, рослинний світ, ліси, об'єкти рослинного світу.

Олейник В.И. МЕЖДУНАРОДНО-ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ОТРАСЛИ РАСТИТЕЛЬНОГО МИРА УКРАИНЫ / Национальная академия внутренних дел, Украина

В данной научной статье осуществлен анализ национального и международного законодательства, которым урегулированы отношения в области растительного мира Украины. На основании анализа норм национального и международного законодательства автором предложено осуществить классификацию системы нормативно-правовых актов в области растительного мира Украины.

Ключевые слова: нормативно-правовой акт, конвенция, растительный мир, леса, объекты растительного мира.

Oliynik V.I. INTERNATIONAL LEGAL REGULATION OF THE INDUSTRY FLORA UKRAINE / National academy of internal affairs, Ukraine

In this scientific article analyzes national and international law, which regulated relations in the flora of Ukraine. Based on the analysis of the national and international legislation proposed by the author to carry out the classification of legal acts in the field of flora Ukraine.

Constant political transformation and development of the democratic Ukraine causes the increasing role of law because it creates the necessary conditions for this: ordering, determination, organization and dynamics of social relations. This directly applies to public administration, which is almost unity embodied activities and management structure. Therefore it is necessary to fully harness the power of legal measures, especially legislative panel, not only for secure management system, but also for targeted growth efficiency.

The legislation, which regulated relations in the plant world, depending on the scope, in our view, can be divided into three parts:

- 1) the rules of international law;
- 2) the common law;
- 3) the rules of special legislation.

Expanding the system of legal acts in the plant world, we offer under the legal act of understanding legal act issued by authorized bodies (and their officials) in the manner prescribed by laws of Ukraine, which determine the procedure and requirements for system protection measures, protection the use and reproduction of the plant world, a complex qualitative and quantitative indicators, parameters, providing regulation of activities in this area.

The features regulate the protection and restoration of the plant world is that they are governed not only by the Law "On Flora". Thus, in accordance with the provisions of Art. 1 of the Act, they are governed by the Forest Code of Ukraine, laws "On Environmental Protection", "On the Nature Reserve Fund of Ukraine" and other normative - legal acts. In this regard, the question of the relationship between the content of a special law to regulate the protection and restoration of flora from other laws, generally designed to regulate other nature resource and environmental relations.